



Comisia Europeană - Discurs - [Doar discursul pronunțat este autentic]

STAREA UNIUNII 2016: Către o Europă mai bună - O Europă care protejează, capacitează și apără

Strasbourg, 14 septembrie 2016

[AUTHORISED VERSION]

Stimate Domnule Președinte,

Stimați deputați în Parlamentul European,

În urmă cu un an mă aflu aici, în fața dumneavoastră, și v-am spus că starea Uniunii nu era bună. V-am spus că nu există suficientă Europă în această Uniune. V-am spus că nu există suficientă Uniune în această Uniune.

Nu vin astăzi să vă spun că acum totul e bine.

Nu e bine.

Să fim cu toții foarte onești în diagnoza pe care o facem.

Uniunea noastră, Uniunea Europeană, se află – cel puțin parțial – într-o criză existențială.

În timpul verii i-am ascultat cu atenție pe membrii acestui parlament, pe reprezentanții guvernelor, pe mulți parlamentari naționali și pe europenii obișnuiți care mi-au împărtășit părerile lor.

Am fost martorul a câtorva decenii de integrare europeană. Au fost multe momente intense. Au fost și multe perioade dificile, desigur, și momente de criză.

Însă niciodată nu am mai văzut atât de puține abordări comune între statele membre. Sunt atât de puține domenii în care sunt de acord să concluzioneze.

Niciodată nu am mai auzit atâția lideri care să vorbească doar despre problemele lor interne și, dacă au spus totuși ceva despre Europa, să fie doar în trecut.

Niciodată nu am mai văzut reprezentanți ai instituțiilor UE stabilind priorități foarte diferite, uneori în opoziție directă cu guvernele naționale și cu parlamentele naționale. Este ca și cum nu mai există aproape nicio conexiune între UE și capitalele sale naționale.

Niciodată nu am mai văzut guverne naționale atât de slăbite de forțele populiste și de paralizate de teama de a pierde viitoarele alegeri.

Niciodată nu am mai văzut atât de multă fragmentare și atât de puține puncte comune în Uniunea noastră.

În prezent avem de făcut o alegere foarte importantă.

Cedăm în fața unui sentiment de frustrare foarte normal? Ne lăsăm cu toții pradă depresiei? Vrem să lăsăm Uniunea noastră să se destrame sub ochii noștri?

Or, dimpotrivă, spunem: nu cumva a venit momentul să ne revenim? Nu cumva a venit momentul să ne suflecăm mânele și să ne dublăm, să ne triplăm eforturile? Nu cumva a sosit momentul în care Europa are nevoie mai mult ca niciodată de un leadership mai hotărât, în loc de politicieni care abandonează corabia?

Reflecția noastră cu privire la starea Uniunii trebuie să înceapă cu simțul realității și cu o mare onestitate.

În primul rând, ar trebui să admitem că avem multe probleme nerezolvate în Europa. Nu poate fi nicio urmă de îndoială în această privință.

Fie că e vorba de nivelul ridicat al șomajului și al inegalităților sociale, de o datorie publică uriașă, de provocarea enormă pe care o reprezintă integrarea refugiaților, fie de amenințările cât se poate de reale la adresa securității noastre interne și externe – absolut fiecare stat membru al Europei a fost afectat de crizele continue din vremurile noastre.

Ne confruntăm chiar și cu perspectiva nefericită a părăsirii rândurilor noastre de către un stat membru.

În al doilea rând, ar trebui să fim conștienți de faptul că lumea întreagă este cu ochii pe noi.

M-am întors de foarte puțin timp de la reuniunea G20 din China. Europa ocupă șapte scaune la masa acestei reuniuni mondiale importante. În pofida prezenței noastre consistente, întrebările au fost mai numeroase decât răspunsurile noastre comune.

Va mai putea Europa să încheie acorduri comerciale și să modeleze standardele economice, sociale și de mediu la nivel mondial?

Economia Europei se va redresa, în cele din urmă, ori va rămâne captivă unei creșteri reduse și unei inflații scăzute în următorul deceniu?

Va mai rămâne Europa un lider mondial în ceea ce privește lupta pentru drepturile omului și valorile fundamentale?

Va mai vorbi Europa într-un singur glas atunci când integritatea teritorială este amenințată, prin încălcarea dreptului internațional?

Sau va dispărea Europa de pe scena internațională și îi va lăsa pe alții să modeleze lumea ?

Sunt conștient de faptul că, dumneavoastră, deputații europeni, ați fi mai mult decât dispuși să oferiți răspunsuri clare la aceste întrebări. Dar avem nevoie ca vorbele noastre să fie urmate de acțiuni comune. Altfel, vor fi doar atât: vorbe. Or, relațiile internaționale nu pot fi gestionate doar cu vorbe.

În al treilea rând, ar trebui să recunoaștem că nu putem rezolva toate problemele noastre cu încă un discurs. Sau cu încă un summit.

Nu este vorba de Statele Unite ale Americii, unde președintele pronunță un discurs privind starea Uniunii în fața ambelor camere ale Congresului și milioane de cetățeni îi urmează fiecare cuvânt spus în direct, la televiziune.

Prin comparație, realitatea de aici, din Europa, privind starea Uniunii arată cât se poate de vizibil natura incompletă a Uniunii noastre. Astăzi mă adresez Parlamentului European. Pe de altă parte, vineri mă voi întâlni la Bratislava cu liderii naționali.

Prin urmare, discursul meu nu are rolul de a obține aplauzele dumneavoastră, ignorând ce vor spune vineri liderii naționali. De asemenea, nu mă pot duce la Bratislava cu un mesaj diferit de cel pe care îl prezint în fața dumneavoastră. Trebuie să țin seama de ambele niveluri ale democrației Uniunii noastre, ambele fiind importante în egală măsură.

Noi nu suntem Statele Unite ale Europei. Uniunea Europeană este mult mai complexă. Prin urmare, ignorarea acestei complexități ar fi o greșeală care ne-ar duce către soluții eronate.

Europa poate funcționa numai dacă discursurile care sprijină proiectul nostru comun sunt pronunțate nu doar în această distinsă adunare a Parlamentului European, ci și în parlamentele tuturor statelor membre ale Uniunii noastre.

Europa poate funcționa doar dacă lucrăm cu toții pentru ceea ce ne unește și pentru ceea ce avem în comun, și dăm uitării rivalitatea dintre competențe și instituții. Doar atunci va fi Europa mai mult decât suma părților sale. Și doar atunci va putea Europa să fie mai puternică și mai bună decât este azi. Doar atunci liderii instituțiilor UE și guvernele naționale vor putea să redobândească încrederea cetățenilor europeni în proiectul nostru comun.

Și asta pentru că europenii s-au săturat de disputele, controversile și certurile noastre interminabile.

Europenii vor soluții concrete la problemele foarte pertinente pe care le are de înfruntat Uniunea noastră. Ei vor mai mult decât promisiuni, rezoluții și concluzii ale reuniunilor la nivel înalt. Aceste lucruri le-au auzit și le-au văzut mult prea des.

Cetățenii europeni vor decizii comune, urmate de punerea lor în practică rapidă și eficientă.

Da, avem nevoie de o viziune pe termen lung. Comisia va lansa o astfel de viziune pentru viitor într-o carte albă în martie 2017, atunci când vom aniversa 60 de ani de la Tratatul de la Roma. Vom aborda modul în care putem consolida și reforma uniunea economică și monetară. De asemenea, vom lua în considerare provocările politice și democratice cu care se va confrunta în viitor Uniunea Europeană cu 27 de state membre. Și, desigur, Parlamentul European va fi implicat activ în acest proces, la fel ca și parlamentele naționale.

Însă doar viziunea nu este suficientă. Cetățenii noștri au mult mai multă nevoie de cineva care să guverneze. De cineva care să răspundă provocărilor actuale.

Europa este ca o frânghie cu multe fire - ea funcționează doar atunci când tragem cu toții în aceeași direcție: instituțiile UE, guvernele naționale și parlamentele naționale deopotrivă. Trebuie să demonstrăm din nou că acest lucru este posibil, într-un număr limitat de domenii, în care soluțiile

comune sunt de maximă urgență.

Prin urmare, vă propun o agendă pozitivă cu acțiuni concrete la nivel european pentru următoarele 12 luni. Pentru că am convingerea că următoarele 12 luni sunt decisive dacă vrem să reunim Uniunea noastră; dacă vrem să depășim divizările tragice dintre Est și Vest care au apărut în ultimele luni; dacă vrem să arătăm că putem acționa rapid și hotărât cu privire la chestiunile care contează cu adevărat; dacă vrem să arătăm lumii că Europa este în continuare o forță capabilă de acțiune comună.

Trebuie să ne apucăm de treabă.

În dimineața asta am trimis o scrisoare cu acest mesaj președintelui Schultz și premierului Fico.

Următoarele 12 luni sunt o perioadă crucială pentru realizarea unei Europe mai bune:

- o Europă care **protejează**;
- o Europă care **păstrează modul de viață european**;
- o Europă care îi **capacitează** pe cetățenii noștri;
- o Europă care **apără** atât în plan intern, cât și extern; și
- o Europă care **își asumă responsabilitatea**.

O EUROPĂ CARE PĂSTREAZĂ MODUL NOSTRU DE VIAȚĂ

Am convingerea că modul de viață european este ceva ce merită păstrat.

Am impresia că mulți par să fi uitat ce înseamnă să fii european.

Ce înseamnă să faci parte din această **Uniune a europenilor** – ce anume are în comun fermierul din Lituania cu mama din Zagreb care își crește singură copilul, cu infirmiera din Valetta sau cu studentul din Maastricht.

Să ne aducem aminte de ce națiunile Europei au ales să coopereze.

Să ne aducem aminte de ce, la 1 mai 2004, mulțimi de oameni au ieșit pe străzile Varșoviei pentru a sărbători solidaritatea.

Să ne aducem aminte de ce steagul Uniunii Europene flutura cu mândrie în Puerta del Sol la 1 ianuarie 1986.

Să ne aducem aminte că Europa este motorul care poate contribui la unificarea Ciprului – obiectiv pentru îndeplinirea căruia îi sprijin pe cei doi lideri ai Ciprului.

Mai presus de toate, Europa înseamnă **pace**. Nu este o coincidență faptul că cea mai lungă perioadă de pace din istoria scrisă a Europei a început odată cu constituirea Comunităților Europene.

Sunt 70 de ani de pace durabilă în Europa, într-o lume cu 40 de conflicte armate, care produc 170 000 de victime în fiecare an.

Desigur că între noi mai există diferențe. Și da, de multe ori apar controverse. Uneori ne luptăm, dar în această luptă folosim cuvintele. Ne rezolvăm conflictele stând la masă, nu în tranșee.

O parte integrantă a modului nostru de viață european o reprezintă **valorile** noastre.

Sunt valorile libertății, democrației și statului de drept. Valori pentru care, de-a lungul secolelor, s-a luptat pe câmpul de bătaie și de la tribune.

Noi, europenii, nu putem accepta niciodată ca muncitorii polonezi să fie hărțuiți, bătuți sau chiar omorâți pe străzile din Harlow. **Libera circulație a lucrătorilor** este în egală măsură o valoare europeană comună, la fel ca **lupta noastră împotriva discriminării și a rasismului**.

Noi, europenii, suntem **total împotriva pedepsei cu moartea**, pentru că noi credem în valoarea vieții umane și o respectăm.

Noi, europenii, credem și în **sisteme de justiție independente și eficiente**. Instanțele independente țin în echilibrul necesar guvernele, companiile și oamenii. Sistemele de justiție eficiente contribuie la creșterea economică și apără drepturile fundamentale. Iată de ce Europa promovează și apără statul de drept.

A fi european înseamnă, de asemenea, a fi deschis și a face **schimburi comerciale cu vecinii noștri**, și nu a ne război cu ei. Înseamnă să fim cel mai mare bloc comercial din lume, cu acorduri comerciale încheiate sau în curs de negociere cu peste 140 de parteneri din întreaga lume.

Schimburile comerciale înseamnă locuri de muncă – la fiecare 1 miliard EUR pe care îl obținem din export, se creează încă 14 000 de locuri de muncă pe teritoriul UE. Mai mult de 30 de milioane de

locuri de muncă, adică 1 din 7 locuri de muncă din UE, depind în prezent de exporturile către restul lumii.

Din acest motiv Europa acționează pentru a deschide piețe cu Canada – unul dintre partenerii noștri cei mai apropiați, care împărtășește interesele noastre, valorile noastre, respectul nostru pentru statul de drept și înțelegerea noastră privind diversitatea culturală. Acordul comercial UE - Canada este acordul cel mai bun și mai progresist pe care UE l-a negociat vreodată. Iar eu voi lucra cu dumneavoastră și cu toate statele membre pentru a vedea ratificarea acestui acord cât mai curând posibil.

A fi european înseamnă a avea dreptul ca **datele tale cu caracter personal** să fie protejate de legi puternice, europene. Pentru că europenilor nu le plac dronele care zboară pe deasupra lor și le înregistrează fiecare mișcare, nici companiile care contabilizează fiecare click pe mouse. De aceea, Parlamentul, Consiliul și Comisia au convenit în mai anul acesta un regulament comun privind protecția datelor cu caracter personal. Acest regulament este o lege europeană fermă aplicabilă companiilor, indiferent de locul în care își au sediul și ori de câte ori prelucrează datele dumneavoastră cu caracter personal. Pentru că, în Europa, păstrarea confidențialității datelor personale contează. Această chestiune ține de demnitatea umană.

A fi european înseamnă, de asemenea, un **spațiu al concurenței echitabile**.

Asta înseamnă că lucrătorii ar trebui să primească **aceeași remunerație pentru aceeași activitate la același loc de muncă**. Această chestiune ține de justiția socială. Din acest motiv, Comisia susține propunerea noastră de directivă privind detașarea lucrătorilor. Piața internă nu este un loc unde lucrătorii est-europeni pot fi exploatați ori supuși unor standarde sociale mai joase. **Europa nu este Vestul sălbatic, ci o economie socială de piață**.

O concurență echitabilă înseamnă, de asemenea, că, în Europa, **consumatorii sunt protejați împotriva cartelurilor și a abuzurilor comise de companiile puternice**. Și, de asemenea, că **fiecare companie, indiferent cât de mare sau mică ar fi, trebuie să plătească impozite acolo unde obține profit**. Acest lucru este valabil și pentru giganți precum Apple, chiar dacă valoarea lor de piață este mai mare decât PIB-ul a 165 de state din lume. În Europa, noi nu acceptăm ca marile companii să obțină avantaje ilegale pe ușa din spate cu privire la impozitele pe care le au de plătit.

Nivelul de impozitare într-o țară ca Irlanda nu este problema noastră. Irlanda are dreptul suveran să stabilească orice nivel de impozitare dorește. Dar nu este corect ca o companie să poată eluda plata impozitelor care ar fi putut să fie direcționate către familiile și întreprinderile, spitalele și școlile irlandeze. **Comisia acordă o mare atenție respectării acestei echități. Aceasta este componenta socială a dreptului concurenței. Și este ceea ce apără Europa**.

A fi european înseamnă, de asemenea, o cultură **protectoare pentru lucrătorii noștri și industriile noastre**, într-o lume din ce în ce mai globalizată. Este și cazul miilor de lucrători din Gosselies, Belgia, care se află sub amenințarea de a-și pierde locurile de muncă. Grație legislației UE, compania respectivă va trebui să se angajeze într-un dialog social real. Lucrătorii și autoritățile locale se pot baza pe solidaritatea europeană și pe ajutorul de la fondurile UE.

A fi european înseamnă, de asemenea, să ne apărăm **industria metalurgică**. Pentru a ne proteja industria metalurgică de concurența neloială, am adoptat deja 37 de măsuri antidumping și antisubvenții. Cu toate acestea, trebuie să facem mai mult, pentru că supraproducția în unele părți ale globului duce la falimentul producătorilor europeni. Din acest motiv, în cursul acestui an am fost de două ori în China pentru a discuta problema supracapacităților. Acesta este și motivul pentru care Comisia a propus să se modifice regula taxei celei mai mici. Statele Unite impun o taxă la import de 265 % pe oțelul importat din China, dar aici, în Europa, unele guverne au insistat ani de-a rândul să reducem taxele aplicate pe oțelul chinezesc. Fac apel la statele membre și la acest parlament să susțină Comisia în efortul de consolidare a instrumentelor noastre menite să apere comerțul. **Nu ar trebui să fim naivi în politica noastră de liber schimb, ci să contracărăm cu fermitate dumpingul, la fel ca Statele Unite**.

O mare parte din modul de viață european pe care doresc să-l păstrez îl reprezintă **sectorul agricol**. Comisia îi va susține întotdeauna pe fermierii noștri, în special atunci când trec prin momente dificile, așa cum se întâmplă acum. Anul trecut, sectorul lactatelor a fost lovit de o interdicție impusă de Rusia. Din acest motiv, Comisia a mobilizat un sprijin în valoare de 1 miliard EUR pentru fermele de lapte, pentru a le ajuta să se redreseze. Nu voi accepta ca laptele să fie mai ieftin decât apa.

Pentru majoritatea dintre noi, Europa înseamnă, de asemenea, moneda **euro**. În timpul crizei financiare mondiale, euro a rămas puternic și ne-a protejat împotriva unei instabilități și mai grave. Euro este o monedă de vârf la nivel mondial, care aduce beneficii economice uriașe, adeseori invizibile. Anul acesta, țările din zona euro au economisit 50 de miliarde EUR din plățile aferente dobânzilor, datorită politicii monetare a Băncii Centrale Europene. Este un plus de 50 de miliarde EUR pe care miniștrii de finanțe ai statelor membre pot și trebuie să-i investească în economie.

Mario Draghi menține stabilitatea monedei noastre și contribuția sa la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică este mai puternică decât a multor state membre ale Uniunii.

Da, noi, europenii, am avut de suferit din cauza unei crize financiare și a datoriei istorice. Dar adevărul este că, în timp ce, în 2009, deficitul a fost de 6,3 % în medie în zona euro, astăzi el se situează sub 2 %.

În ultimii trei ani, **aproape încă 8 milioane de oameni și-au găsit un loc de muncă**; 1 milion numai în Spania, o țară care în continuare dă dovadă de o redresare impresionantă din criză.

Doresc ca toate acestea să fie reamintite mai des – pretutindeni în Europa, atunci când politicienii aleși iau cuvântul.

Și asta pentru că, în Uniunea noastră incompletă, nu există un leadership european care poate substitui leadershipul național.

Națiunile europene trebuie să apere rațiunea unității noastre. Nimeni nu poate face asta în locul lor.

Doar ele pot.

Putem fi uniți, chiar dacă suntem diferiți.

Marile națiuni, democratice, ale Europei nu trebuie să se lase dominate de valul de populism.

Europa nu trebuie să tremure în fața terorismului.

NU - statele membre trebuie să construiască o Europă care protejează. Iar noi, instituțiile europene, trebuie să le ajutăm să respecte această promisiune.

O EUROPĂ CARE CAPACITEAZĂ

Uniunea Europeană nu ar trebui doar să păstreze modul nostru de viață european, ci și să-i capaciteze pe cei care trăiesc astfel.

Trebuie să lucrăm pentru o Europă care îi capacitează pe cetățenii noștri, și economia noastră. Astăzi, și cetățenii, și economia au intrat în era **digitală**.

Tehnologiile digitale și comunicațiile digitale pătrund în fiecare aspect al vieții.

E nevoie doar de accesul la un internet de mare viteză. Avem nevoie să fim conectați. Economia noastră are nevoie de asta. Oamenii au nevoie de asta.

Si trebuie să investim în această conectivitate acum.

Din acest motiv, Comisia propune astăzi o reformă a piețelor noastre europene de telecomunicații.

Vrem să creăm un nou cadru juridic, care să atragă și să faciliteze investițiile în conectivitate.

Întreprinderile ar trebui să poată să-și planifice investițiile în Europa pentru următorii 20 de ani. Pentru că investițiile în noi rețele și servicii înseamnă cel puțin 1,3 milioane de noi locuri de muncă în următorul deceniu.

Ar trebui să beneficiem cu toții de avantajele conectivității.

Iată de ce Comisia propune astăzi **să implementeze pe deplin 5G** - a cincea generație de sisteme de comunicații mobile - până în 2025, la nivelul întregii Uniuni Europene. Acestea au potențialul de a crea încă două milioane de locuri de muncă în UE.

Faptul că beneficiem cu toții de conectivitate înseamnă că nu ar trebui să conteze unde locuiești și ce venituri ai.

Prin urmare, propunem să dotăm până în 2020 fiecare sat și fiecare oraș din Europa cu **acces gratuit la internet wireless** în jurul principalelor centre de interes public.

Având în vedere că lumea întreagă a intrat în era digitală, trebuie, de asemenea, **să-i capacităm pe artiștii și pe creatorii noștri și să le protejăm lucrările**. Artiștii și creatorii sunt, pentru noi, coroana noastră de nestemate. Crearea de conținut nu este un hobby, ci o profesie. Ea face parte din cultura noastră europeană.

Doresc ca jurnaliștii, editorii și autorii să fie remunerați corect pentru activitatea lor, fie că se desfășoară în studiouri de înregistrări sau în sufrageria de acasă, fie că este diseminată offline sau pe internet, publicată prin intermediul unui copiator sau printr-un hyperlink către un site internet.

Tocmai în asta constă **revizuirea normelor europene în materie de drepturi de autor**, pe care o propunem astăzi.

Capacitarea economiei noastre înseamnă să investim nu doar în conectivitate, ci și în crearea de locuri

de muncă.

De aceea, Europa trebuie să investească masiv în tineretul său, în cei care își caută un loc de muncă, în noile întreprinderi.

Planul de investiții pentru Europa, în valoare de 315 miliarde EUR, asupra căruia am căzut de acord cu toții, aici, la Parlament, în urmă cu doar 12 luni, a mobilizat deja fonduri de 116 miliarde EUR, reprezentând investiții realizate în primul său an de funcționare, din Letonia până în Luxemburg.

Peste 200 000 de întreprinderi mici și nou-înființate din întreaga Europă au obținut credite. Peste 100 000 de persoane și-au găsit un nou loc de muncă. Toate acestea au fost posibile datorită noului Fond european pentru investiții strategice, propus de mine, elaborat de Comisia mea, susținut și adoptat într-un timp record de dumneavoastră, Parlamentul European.

Iar acum vom merge și mai departe. Propunem, astăzi, ca **durata** fondului și **capacitatea financiară** a acestuia să fie dublate.

Cu sprijinul dumneavoastră, ne vom asigura că fondul va permite realizarea de investiții **în valoare totală de cel puțin 500 de miliarde EUR până în 2020**. Vom încerca să depășim această sumă, pentru a ajunge la 630 miliarde EUR până în 2022. Desigur, dacă statele membre vor contribui la rândul lor, putem atinge acest obiectiv chiar mai devreme.

În paralel cu aceste eforturi de atragere a investițiilor private, trebuie să creăm și mediul propice realizării lor.

Băncile europene se află într-o situație mult mai bună decât în urmă cu doi ani, datorită eforturilor comune depuse la nivel european. Europa are nevoie de băncile sale. În același timp, o economie dependentă aproape în totalitate de creditul bancar are un impact negativ asupra stabilității financiare. Impactul este negativ și pentru întreprinderi, după cum am constatat în timpul crizei financiare. De aceea, acum este urgent să imprimăm un ritm mai rapid eforturilor noastre legate de **uniunea piețelor de capital**. În acest scop, Comisia supune astăzi atenției dumneavoastră o foaie de parcurs concretă.

O uniune a piețelor de capital va permite sistemului nostru financiar să capete o reziliență sporită. Ea va facilita și va diversifica accesul la finanțare pentru întreprinderi. Imaginați-vă o întreprindere finlandeză nou-înființată care nu reușește să obțină un credit. În momentul de față, nu dispune de prea multe opțiuni. Uniunea piețelor de capital va oferi, în schimb, surse de finanțare alternative și de o importanță esențială, pentru a ajuta noile firme să ia startul – investitori, capital de risc, finanțarea de pe piață.

Voi menționa doar un singur exemplu: în urmă cu aproape un an le-am prezentat colegiilor noastre o propunere care le va permite băncilor să acorde credite mai ușor. Aceasta ar putea elibera finanțări suplimentare în valoare maximă de 100 de miliarde EUR pentru întreprinderile din UE. Vă rog, așadar, să accelerăm adoptarea ei.

În Europa, nimeni nu se aștepta ca planul european de investiții să funcționeze atât de bine, iar acum intenționăm să-l promovăm la nivel mondial. Este un deziderat exprimat de mulți parlamentari și de multe state membre.

În prezent, suntem pe cale să lansăm un **plan ambițios de investiții pentru Africa și vecinătatea UE**, care ar putea mobiliza 44 de miliarde EUR sub formă de investiții. Această sumă poate ajunge până la 88 de miliarde EUR, dacă vor contribui și statele membre.

Aplicăm același raționament care a dat rezultate bune în cazul Planului de investiții pentru Europa: vom utiliza fonduri publice drept garanție pentru a atrage investiții publice și private în vederea creării de locuri de muncă.

Aceste investiții vor veni în completarea ajutorului nostru pentru dezvoltare și ne vor ajuta să identificăm soluții la una dintre cauzele profunde ale migrației. Acest lucru este esențial, în condițiile în care țările în curs de dezvoltare înregistrează cel mai scăzut nivel de creștere economică din 2003 până în prezent. Noul plan va oferi soluții salvatoare pentru oamenii care, în lipsa acestuia, ar fi nevoiți să pornească în călătorii periculoase, în căutarea unei vieți mai bune.

La fel cum investim în îmbunătățirea condițiilor de trai în străinătate, trebuie să investim deopotrivă pentru a răspunde la crizele umanitare de pe teritoriul nostru. Și, mai presus de toate, trebuie **să investim în tinerii noștri**.

Nu pot accepta și nu voi accepta niciodată ca Europa să fie și să rămână continentul șomajului în rândul tinerilor.

Nu pot accepta și nu voi accepta niciodată ca o generație de tineri, cea a „Mileniului”, „Generația Y”, să fie, pentru prima dată în ultimii 70 de ani, prima generație mai săracă decât cea a părinților lor.

Bineînțeles, această responsabilitate le revine în principal guvernelor naționale, dar Uniunea Europeană poate sprijini eforturile lor. Facem asta prin **Garanția UE pentru tineret**, lansată în urmă cu trei ani. Comisia pe care o conduc a îmbunătățit eficacitatea acestei garanții și a accelerat punerea sa în aplicare. Peste **9 milioane de tineri** au beneficiat deja de acest program. Cu alte cuvinte, 9 milioane de tineri și-au găsit **un loc de muncă, un stagiu sau o ucenicie**, datorită UE. Vom continua să punem în aplicare Garanția UE pentru tineret în întreaga Europă, îmbunătățind competențele europenilor și oferind sprijin regiunilor și tinerilor care au cea mai mare nevoie de acesta.

Aționăm în acest sens și prin intermediul programelor Erasmus, de care au beneficiat 5 milioane de studenți. Erasmus le permite tinerilor să se mute într-o țară a UE, să călătorească, să lucreze, să studieze și să urmeze cursuri de formare profesională în oricare din țările UE. Unul din fiecare trei tineri studenți în cadrul programului Erasmus Plus a primit o ofertă de loc de muncă din partea întreprinderii care l-a format.

Putem face și mai mult. În Europa sunt numeroși tineri înzestrați cu aptitudini sociale și dornici să ofere un sprijin util societății și să dea dovadă de solidaritate. Putem să creăm oportunități care să le permită să realizeze aceste lucruri.

Solidaritatea este liantul Uniunii noastre.

Cuvântul „solidaritate” apare de 16 de ori în tratatele la care au aderat și pe care le-au ratificat toate statele noastre membre.

Bugetul Uniunii este dovada vie de solidaritate financiară.

Statele membre dau dovadă de o solidaritate impresionantă în aplicarea în comun a sancțiunilor europene atunci când Rusia încalcă dreptul internațional.

Tot o expresie a solidarității este și moneda euro.

Politica noastră de dezvoltare transmite în plan extern un puternic semnal al solidarității noastre.

Și în ceea ce privește gestionarea crizei refugiaților, am început să dăm dovadă de solidaritate. Convingerea mea este că avem nevoie de mult mai multă solidaritate. Însă mai știu și că solidaritatea trebuie să vină de la sine. Trebuie să vină din inimă. Nu poate fi impusă.

Deseori, dăm mai repede dovadă de solidaritate în situații de urgență.

Atunci când dealurile din Portugalia au luat foc, flăcările au fost stinse de avioane trimise de Italia.

Atunci când România a rămas fără curent electric din cauza inundațiilor, generatoarele trimise de Suedia au readus lumina în casele oamenilor.

Atunci când mii de refugiați au debarcat pe țărmurile Greciei, li s-a oferit adăpost în corturile trimise de Slovacia.

În același spirit, Comisia propune astăzi instituirea unui **Corp european de solidaritate**. Tinerii din întreaga Uniune își vor putea oferi sprijinul, pe bază de voluntariat, acolo unde este cea mai mare nevoie de ajutor, pentru a răspunde unor situații de criză, cum ar fi cea a refugiaților sau cutremurul care s-a produs recent în Italia.

Îmi doresc ca acest Corp european de solidaritate să devină pe deplin operațional până la sfârșitul anului. De asemenea, aș vrea ca, până în 2020, din acest corp să facă parte 100 000 de tineri europeni.

Prin înscrierea voluntară în Corpul european de solidaritate, acești tineri își vor putea dezvolta competențele și vor dobândi nu doar o experiență profesională, ci și una umană, care este de neprețuit.

O EUROPĂ CARE APĂRĂ

O Europă care protejează este o Europă care apără, atât pe propriul teritoriu, cât și dincolo de frontierele sale.

Trebuie **să ne apărăm împotriva terorismului**.

De la atentatul cu bombă de la Madrid din 2004, în Europa au avut loc peste 30 de atacuri teroriste, dintre care 14 numai în ultimul an. Peste 600 de oameni nevinovați și-au pierdut viața în orașe precum Paris, Bruxelles, Nisa ori Ansbach.

Așa cum am strâns rândurile în momentele de durere, tot așa trebuie să rămânem uniți în răspunsul nostru la aceste atentate.

Acele barbare din ultimul an ne-au reamintit cauza pentru care luptăm: modul de viață european. Chiar și atunci când ne confruntăm cu ceea ce este mai rău în natura umană, trebuie să rămânem fideli

valorilor noastre și nouă înșine. Suntem ceea ce suntem datorită societăților noastre democratice, pluraliste, deschise și tolerante.

Dar această **toleranță nu poate fi plătită cu prețul securității noastre.**

Din acest motiv, Comisia pe care o conduc a acordat prioritate securității încă din prima zi: am instituit sancțiuni penale împotriva terorismului și a luptătorilor străini în întreaga UE, am luat măsuri de anihilare a utilizării armelor de foc și a finanțării terorismului, am colaborat cu întreprinderi furnizoare de internet pentru a eradica propaganda teroristă online și am combătut radicalizarea în școlile și închisorile din Europa.

Dar mai sunt multe de făcut.

Trebuie să știm cine traversează frontierele noastre.

Tocmai de aceea, ne vom apăra frontierele cu ajutorul noului **Sistem european de poliție de frontieră și gardă de coastă**, pe cale de a fi oficializat de către Parlament și Consiliu, la numai nouă luni după ce Comisia a propus această măsură. Frontex are deja peste 600 de agenți pe teren, mobilizați în Grecia la frontierele cu Turcia, și peste 100 de agenți mobilizați în Bulgaria. În prezent, instituțiile UE și statele membre ar trebui să conlucreze foarte strâns pentru a contribui cu promptitudine la înființarea noii agenții. **Doresc ca, începând din luna octombrie, să se mobilizeze încă cel puțin 200 de polițiști de frontieră și 50 de vehicule la frontierele externe ale Bulgariei.**

De asemenea, ne vom apăra frontierele supunând la controale stricte orice persoană care le traversează. Măsuri în acest sens vor fi adoptate până la sfârșitul anului. Ori de câte ori o persoană **intră în UE sau iese din UE**, se vor înregistra data, locul și motivul trecerii frontierei.

Până în noiembrie vom propune un **Sistem european de informații privind călătoriile** – un sistem automatizat care va stabili cine va primi permisiunea de a călători în Europa. În acest mod, vom ști cine se deplasează către Europa chiar înainte de sosirea persoanei respective.

Iar de aceste informații avem cu toții nevoie. De câte ori nu am aflat, în ultimele luni, că informațiile necesare existau într-o bază de date dintr-o țară sau alta, dar că ele nu au ajuns niciodată la autoritatea dintr-o altă țară care ar fi putut schimba cursul evenimentelor?

Securitatea frontierelor înseamnă, de asemenea, că schimbul de informații și de date operative trebuie să devină o prioritate. În acest scop, **vom consolida Europol** – agenția noastră europeană care sprijină asigurarea respectării legii la nivel național – facilitându-i accesul la bazele de date și acordându-i resurse suplimentare. Cu doar 60 de angajați, câți numără în prezent, o unitate de luptă împotriva terorismului nu poate oferi sprijinul necesar 24 de ore din 24, 7 zile din 7.

O Europă care protejează ne apără interesele și dincolo de frontierele noastre.

Realitatea este clară: lumea crește pe zi ce trece. Noi, în schimb, ne micșorăm.

Noi, europenii, reprezentăm în prezent 8% din populația lumii – în 2050, nu vom mai reprezenta decât 5 %. La acel moment, nicio țară europeană nu va mai figura printre primele economii ale lumii. Dar UE, în ansamblul său? Ne vom situa tot în fruntea clasamentelor.

Dușmanii noștri ar dori să ne dezintegreze.

Concurenții noștri ar avea de profitat de pe urma divizării Uniunii.

Numai împreună suntem și vom rămâne o putere demnă de luat în seamă.

Totuși, deși Europa se mândrește cu statutul său de putere globală necoercitivă, nu trebuie să fim naivi. **„Puterea necoercitivă” nu este suficientă în vecinătatea noastră, din ce în ce mai periculoasă.**

Uitați-vă, de exemplu, la conflictul violent pentru controlul asupra Siriei. Acesta are consecințe imediate pentru Europa: atacurile comise în orașele noastre de teroriști instruiți în taberele Daesh. Dar unde este Uniunea, unde sunt statele sale membre în negocierile de soluționare a acestui conflict?

Federica Mogherini, Înalțul Reprezentant UE și vicepreședinta mea, face o treabă extraordinară. Numai că ea trebuie să devină ministrul european de externe al UE, prin intermediul căruia toate serviciile noastre diplomatice, atât din țările mari, cât și din cele mici, să-și unească forțele pentru a căpăta mai multă greutate la negocierile internaționale. De aceea, fac apel, astăzi, la elaborarea unei **strategii europene pentru Siria**. Federica ar trebui să ocupe un loc la masa negocierilor atunci când se dezbate viitorul Siriei. Astfel, Europa va putea contribui la reconstrucția unei națiuni siriene pașnice și a unei societăți civile pluraliste și tolerante în Siria.

Europa are nevoie să fie mai dură. În niciun alt domeniu această afirmație nu este mai valabilă decât cu privire la **politica noastră de apărare.**

Europa nu își mai poate permite să se bazeze pe puterea militară a altor țări, nici să lase Franța să îi apere singură onoarea în Mali.

Trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru protejarea intereselor noastre și a stilului de viață european.

În cursul ultimilor zece ani, UE a organizat peste 30 de misiuni civile și militare, din Africa până în Afganistan. Însă fără o structură permanentă, nu putem acționa în mod eficace. Operațiuni urgente sunt întârziate. Avem comandamente de operațiuni separate pentru misiuni paralele, chiar atunci când acestea au loc în aceeași țară sau în același oraș. A sosit momentul să avem un **singur comandament de operațiuni** pentru aceste misiuni.

Ar trebui, de asemenea, să avansăm în direcția unor resurse militare comune care, în unele cazuri, ar aparține UE. Bineînțeles, toate acestea trebuie să se înscrie într-o deplină complementaritate cu NATO.

Argumentele economice sunt clare. În fiecare an, Europa suportă costuri în valoare de 25 de miliarde EUR ocazionate de lipsa de cooperare în domeniul apărării, 25 de miliarde EUR pe an pe care le-am putea folosi pentru a realiza mult mai multe obiective.

Putem realiza acest obiectiv. Suntem pe cale să construim o flotă multinațională de avioane-cisternă. Acest exemplu ar trebui multiplicat.

Pentru ca apărarea europeană să fie solidă, industria europeană de apărare are nevoie de inovare. De aceea, vom propune, înainte de sfârșitul anului, instituirea unui **Fond european de apărare**, care să impulsioneze cercetarea și inovarea.

Tratatul de la Lisabona permite statelor membre care doresc acest lucru să își pună în comun capacitățile de apărare sub forma unei **cooperări structurate permanente**. Cred că a sosit momentul să folosim această posibilitate. Sper că reuniunea noastră în formatul UE-27, ce va avea loc la Bratislava peste câteva zile, va marca primul pas, unul politic, în această direcție.

Numai dacă ne unim eforturile vom permite Europei să se apere pe teritoriul său și dincolo de frontierele sale.

O EUROPĂ CARE ÎȘI ASUMĂ RESPONSABILITATEA

Ultimul punct pe care aș dori să îl abordez se referă la responsabilitate. Mai precis, la asumarea responsabilității pentru construirea unei Europe care protejează.

Fac apel la toate instituțiile UE și la toate statele membre să își asume responsabilitatea.

Trebuie să renunțăm la scenariul consacrat, potrivit căruia succesul este național, iar eșecul, european. În caz contrar, proiectul nostru comun nu va supraviețui.

Trebuie să ne amintim care este țelul la care aspiră Uniunea noastră. Prin urmare, fac apel la fiecare dintre cei 27 de lideri să reflecteze, în drum spre Bratislava, la **trei motive pentru care avem nevoie de Uniunea Europeană**. Trei lucruri pe care sunt dispuși să le apere, asumându-și responsabilitatea. Trei lucruri pentru care sunt dispuși, ulterior, să depună eforturi pentru a obține rezultate rapide.

Îndeplinirea cu întârziere a promisiunilor făcute este un fenomen care riscă din ce în ce mai mult să submineze credibilitatea Uniunii. Să ne gândim la Acordul de la Paris, de exemplu. Noi, europenii, suntem lideri mondiali în **acțiunile de combatere a schimbărilor climatice**. Europa a fost cea care a negociat primul acord mondial cu forță juridică obligatorie privind clima. Europa a fost cea care a construit coaliția statelor ambițioase, fără de care acordul de la Paris nu ar fi fost posibil. Cu toate acestea, Europa nu reușește, astăzi, să arate care este calea de urmat și să fie în fruntea statelor care ratifică acordul nostru. Până în prezent, acordul nu a fost ratificat decât de Franța, Austria și Ungaria.

Fac apel la toate statele membre, precum și la acest Parlament să își îndeplinească datoria în următoarele săptămâni, nu în următoarele luni. Ar trebui să acționăm mai rapid. Vă îndemn să ratificăm Acordul de la Paris, acum. Putem face asta. Tine de voința politică și de influența Europei la nivel mondial.

La rândul lor, instituțiile europene trebuie să își asume responsabilitatea.

Am solicitat fiecăruia dintre comisarii mei să fie pregătit ca, în următoarele două săptămâni, să dezbata starea Uniunii noastre în cadrul parlamentului național al țării pe care fiecare o cunoaște cel mai bine. De la începutul mandatului meu, comisarii au efectuat peste **350 de vizite la parlamentele naționale**. Îmi doresc ca aceste vizite să se desfășoare acum într-un ritm și mai susținut. Pentru că Europa poate fi construită numai împreună cu statele membre, niciodată împotriva lor.

Trebuie, de asemenea, să ne asumăm responsabilitatea de a recunoaște că anumite decizii nu sunt de resortul nostru. Nu este corect ca, atunci când țările UE nu reușesc să decidă de comun acord dacă să interzică sau nu utilizarea **glifosatului în erbicide**, Comisia să fie obligată de Parlament și de Consiliu

să ia o decizie.

Prin urmare, vom modifica aceste reguli, deoarece democrația înseamnă cu totul altceva.

Comisia trebuie să își asume responsabilitatea prin acțiuni de natură politică, și nu tehnocrată.

O Comisie cu rol politic este o Comisie care ascultă ce au de spus Parlamentul European, fiecare dintre statele membre și cetățenii.

Or, tocmai faptul că am ascultat aceste puncte de vedere a convins Comisia pe care o conduc să retragă 100 de propuneri în decursul primilor doi ani ai mandatului, să prezinte cu 80 % mai puține inițiative decât în ultimii 5 ani și să lanseze o reexaminare aprofundată a întregii legislații existente. Nu vom reuși să transformăm Europa într-un loc mai bun și mai demn de încredere decât dacă ne concentrăm asupra domeniilor în care Europa poate oferi o valoare adăugată reală și poate obține rezultate.

A fi politic înseamnă, de asemenea, a corecta erorile tehnocratice de îndată ce se produc. Comisia, Parlamentul și Consiliul au hotărât de comun acord să elimine **tarifele de roaming pentru telefonie mobilă**. Este vorba de o promisiune pe care o vom îndeplini. Și asta nu doar pentru persoanele care se deplasează în străinătate timp de două zile în interes de afaceri. Nu doar pentru turiștii care petrec două săptămâni de vacanță la soare. Ne vom onora această promisiune pentru lucrătorii noștri transfrontalieri. Pentru milioanele de studenți Erasmus care pleacă la studii în străinătate timp de un semestru sau două. Prin urmare, am retras o propunere legislativă elaborată vara aceasta de un funcționar bine intenționat. Propunerea nu prezenta nicio eroare de ordin tehnic. Pur și simplu, din proiectul legislativ lipsea ceea ce se promisese. Încă de săptămâna viitoare vă vom prezenta o nouă propunere, îmbunătățită. Atunci când utilizăm servicii de roaming, ar trebui să putem telefona ca acasă.

A fi politic înseamnă, de asemenea, ceea ce ne permite să punem în aplicare cu discernământ **Pactul de stabilitate și de creștere**. Elaborarea pactului a fost influențată de teorie. Pentru mulți, aplicarea sa a devenit o doctrină. Pentru unii, pactul a devenit astăzi o dogmă. În teorie, o țară ar trebui să fie sancționată dacă datoria sa depășește și cu o singură zecimală cele 60 de procente ale datoriei unei țări. În realitate, trebuie să analizăm însă cauzele acestei datorii. Ar trebui să încercăm să sprijinim eforturile care se depun pentru realizarea reformelor, și nu să le sancționăm. Pentru aceasta, avem nevoie de politicieni responsabili. Vom continua să aplicăm pactul fără dogmatism, ci cu discernământul și flexibilitatea pe care am avut înțelepciunea de a le integra în norme.

În cele din urmă, asumarea responsabilității înseamnă, de asemenea, să răspundem noi înșine, pentru actele noastre, în fața alegătorilor. Acesta este motivul pentru care vom propune modificarea acelei norme absurde care îi obligă pe comisari să demisioneze din funcție dacă doresc să candideze la alegerile europene. Cancelarul german, prim-ministrul ceh, danez sau estonian nu își părăsesc postul în cazul în care candidează din nou la alegeri. Nici comisarii nu ar trebui să aibă această obligație. Dacă ne dorim o Comisie care să răspundă nevoilor din lumea reală, ar trebui să încurajăm comisarii să fie prezenți la întâlnirea necesară cu democrația. Și nu să împiedicăm acest lucru.

CONCLUZII

Stimați deputați,

Sunt la fel de tânăr ca și proiectul european, care va împlini 60 de ani în martie 2017.

Am trăit și am lucrat pentru acest proiect întreaga mea viață.

Tatăl meu credea în Europa, deoarece credea în stabilitate, în drepturile lucrătorilor și în progres social.

Deoarece înțelegea foarte bine că pacea în Europa nu este doar prețioasă, ci și fragilă.

Cred în Europa, pentru că tatăl meu mi-a transmis aceleași valori.

Ce le transmitem însă copiilor noștri în ziua de azi? Ce le vom lăsa moștenire? O Uniune care se dezintegrează, pradă discordiei? O Uniune care și-a uitat trecutul și nu are nicio viziune pentru viitor?

Copiii noștri merită mai mult.

Ei merită o Europă care le păstrează modul lor de viață.

Ei merită o Europă care le dă putere și îi apără.

Ei merită o Europă care protejează.

A sosit momentul ca noi toți – instituțiile, guvernele, cetățenii – să ne asumăm responsabilitatea construirii acestei Europe. Împreună.